

	Forbrugsfatternes Størrelse.	pCt. af de samlede Statsfatter.
1889—90	30,454,345 Kr. 45 Ø.	65 ₁₁ pCt.
1890—91	30,621,806 — 32 —	65 ₁₆ —
1891—92	31,976,440 — 27 —	66 ₂ —
1892—93	31,403,722 — 86 —	65 ₁₅ —
1893—94	33,230,201 — 70 —	66 ₁₅ —
1894—95	32,970,149 — 9 —	65 ₁₆ —
1895—96	35,124,789 — 63 —	66 ₁₅ —

Sete i Forhold til den direkte Beskatning alene ere Forbrugsfatternes selvfølge-
stegne med et endnu meget større Procenttal.

Naar alle Parter, ogsaa den daværende Regering, allerede i 1871 ansaa det for
nødvendigt at stille paa Nedgang i Tolden for Livsformødenheder; saa godtgøre de anførte Tal
paa det klareste, at denne Nødvendighed nu i langt højere Grad er til Stede. Den store
Befolknings Ønske gaar først og fremmest ud paa, at en hvilken som helst Toldrevision
tager alvorlig Sigte paa denne Nødvendighed. Folketingets Flertal har Gang efter
Gang i de sidste 25 Aar gjort sig til Told for Befolkningens Ønsker i denne Retning,
Ønsker, der med Aarene have vokset sig stedse stærkere og mere levende. Det, som det derfor
i første Række ogsaa nu gælder om, naar der er Tale om en Toldrevision, er, at der
tages alvorligt Hensyn til Befolkningens berettigede Krav paa dette Punkt. Ethvert Told-
lovsforslag, der ikke i særlig Grad stiller herpaa, er uigennemførligt.

I Forbindelse med disse Betragtninger skal Mindretallet anføre, at naar Flertallet
saa udførligt har gennemgaaet Toldforhandlingerne paa Rigsdagen fra 1871 til 1891, finder
man ikke Grund til at gaa nærmere ind herpaa, skønt man nok kunde have adskilligt at
bemærke til Flertallets Fremstilling. Kun skal det fremhæves, at naar Folketingsflertallet i
hine Aar saa bestemt fastholdt Kravet om, at en Toldrevision burde medføre en betydelig Ind-
tægtsnedgang for Statskassen, var Grundtanken heri den, at den i Anledning af Krigen
1864 paalagte Tillægsstat paa Vareindsørfjelen og den indenlandske Brændevinstilvirkning
burde bortfalde, efter at Krigenes Omkostninger for længst vare dækkede, en Betragtning,
hvori bl. a. ogsaa Lederen af den Regering, fra hvilken Loven oprindeligt stammede, Monrad,
gav Flertallet Medhold. Ved Siden heraf støttede Folketingsflertallet ogsaa sit Krav om Ned-
gangen paa den i 1871 fra alle Sider godkendte Betragtning, at Forbrugsfatternes i det
hele burde nedbringes betydeligt.

Som et Spørgsmaal, der ikke blot er af toldtæknisk Natur, som Flertallet antyder,
men tillige er af overordentlig Betydning for den store Befolkning, skal dernæst nævnes den
Maade, hvorpaa Tolden opkræves. Dette sker som bekendt her til Lands aldeles over-
vejende efter Vægt og kun for enkelte Positioner efter Værdi. Beregnes Tolden efter
Vægt, vil de groveste og tungeste Varer komme til at svare den højeste Skat, hvorimod de
lettere, finere og dyrere Varer slippe med en mindre Skat. Der er grove Varer af Jærn,
der kun koste nogle faa Øre pr. Pbd., og der er meget fine do, der koste indtil 1,000 Kr.
pr. Pbd., ja endogsaa derover. Begge belægges med samme Told. Der er simple Tapeter,
hvis Pris er 7 Ø. pr. Stk., og der er Tapeter, som koste indtil 50 Kr. pr. Stk. Ogsaa her
gælder for Tiden samme Toldsat. Klædetolden, 66 $\frac{2}{3}$ Øre pr. Pbd., andrager for de fineste
Varer 5 à 7 pCt. og for de groveste Do. 65—70 pCt. Af den Masse Varer, der fortolbes
som Galanterivarer, er der meget simple Ting, hvis Pris er nogle faa Øre pr. Pbd. Den
nævrende Told er 33 $\frac{1}{3}$ Ø. og udgør paa de groveste Varer langt over 100 pCt. Med